
POSLÁNÍ

„Škola modlitby pro mladé dámy (ale nejen pro ně)“

Katecheze č. 27

Materiál vytvořila © Annabell Sirovátková 2018 / 2019

Pomůcky

Kříž a jména z Fima + svíčka a zápalky, Bible, pro každého účastníka pšeničná zrna, materiály na tvorbu: kameny, hlína, malé cihly, šátky (hnědé, zelené), velký ubrus jako podložku, buxus nebo podobné větvičky keřů (některé z nich s trny)

Cíl

Cílem hodiny je reflexe „sklizně“ celého kurzu. Účastníci si při opakování témat uvědomí, co zvlášť oslovovalo a na čem by sami chtěli dále pracovat. Mají převzít odpovědnost za to, co získali jako „poznání“ v kurzu. V ideálním případě v budoucnu sami pečují o další hledání, cvičení se v modlitbě a prohloubení víry.

Modlitba

Bože, náš dobrý Otče, jsme v tvých rukou jako semena, která rozsévač dává půdě, aby z nich vzešel mnohonásobný užitek. Děkujeme ti, že jsme směli poznávat, jak vzácní pro tebe jsme a jakou naději neseme. Pomož nám, abychom se nedali ničím zadusit a nesli poselství o tvém Království do celého světa. Amen.

Reflexe kurzu

K reflexi použijeme úvahu nad pšeničnými zrny. Vyzveme účastníky, aby zavřeli oči a nastavili ruce. Do nich pak vložíme jedno / několik pšeničných zrn. Necháme krátkou chvíli na uvědomění, co leží v jejich dlani. Poté komentujeme: Zkusíme si rekapitulovat celý rok našeho setkávání. Byl tu něco, co mě zvlášť oslovovalo, kde jsem cítila: tudy vede cesta dále? Zopakuj teď všechno, čemu jsme se věnovali, a Vy dávejte pozor, jestli máte

někdy pocit, že vám Bůh chtěl něco říct. Něco asi bylo zajímavější, něco méně, ale zkuste si vzpomenout, jestli jste měli někdy pocit, že se vás to hodně týká. To pak symbolizuje vaše zrno – to vám tenhle kurz dal. Teď se podívejte na zrno ve vaší dlani a začneme s rekapitulací:

Začali jsme s naším jménem, Bůh nás s láskou stvořil, v tomto duchu jsme si tvořily naše jména z Fima. Každou hodinu jsme položili naše jména na kříž a ukázali, že chceme být otevřené. Potom jsme se zabývali našimi přednostmi i slabými stránkami. Řekli jsme si, že Bůh nás chce vidět takové, jak opravdu jsme, a nestojí o naše masky. Potom jsme věnovali několik hodin modlitbě, jak se setkat s Bohem, co je z naší strany k tomu potřeba, například čas, klid, otevřenost, trpělivost... Před Vánocemi jsme měli hodinu o Marii. Na modlitbu „Otče náš“ jsme se dívali zvlášť pečlivě: mluvili jsme o dobré zprávě, kterou Ježíš hlásal: o Božím království, který začíná už tady; měli jsme hodinu o Boží vůli (s otevřenýma rukama), také o vezdejším chlebu a o důležitosti odpuštění (byl to písemný rozhovor). V postní době jsme se zabývali tím, jak nás Bůh skrze Ježíšovu smrt zbaví od zlého – od zlého ve světě a od osobního zla. Viděli jsme, jak všechno zlo shořelo a jak kříž rozkvetl. Řekli jsme si, že to je jádro křesťanské víry: Ježíš nás svou smrtí spasil a umožnil nám, abychom žili v Božím království (a to jsme tak trochu oslavili). Ke konci jsme věnovali ještě dvě hodiny církvi: jak církev na světě „zviditelní“ Kristus, jednou lépe, jednou hůř. Také jsme si ujasnili čtyři pilíře, na kterých stojí každá farnost. Zeptali jsme se, kde je naše místo.

Zrno ve Vaší ruce je to, co Vás zvlášť oslovilo. To je to, co jste jakoby dostali a co má kapacitu růst. Může to konkrétně znamenat, že si tu myšlenku udržujete a připomínáte. Nebo že něco převedete do praxe. Nebo že si uděláte čas na něco, že nějakým směrem hledáte dál... To je na Vás: sami ucítíte, co by bylo dobré.

Ponecháme chvíli času na rozmyšlenou, poté vyzveme ke společnému dobrovolnému sdílení v kruhu; zdůrazníme, že reflexe byla důležitá pro účastníky osobně, tudíž mohou říci jen to, co chtějí.

Práce s podobenstvím – kreativní aktivita

Reflexi je možné dokončit prací nad biblickým textem. Společně ve skupině přečteme první část podobenství o rozséváči (Mt 13,3-8) – zrna si každý účastník zatím ponechá u sebe. Poté rozdáme text podobenství a zadáme úkol: Přečtěte si podobenství sami, zvlášť část výkladu Mt 13, 19-23, a z přírodních materiálů, které jsou před vámi, vytvořte scénu podle toho, jak k vám daný text promlouvá. Až budeme všichni hotovi, představíme výklad své scény ostatním.

Hotové scény můžeme vyfotografovat – všechna zrna, která nám zbývají, umístíme doprostřed scén na „úrodnou půdu“.

Závěrečná modlitba

Závěrečnou modlitbou může být modlitba díky za celý uplynulý rok a za všechny dary, které účastníci díky společnému sdílení získali.

Vedoucí pak může díky zakončit např. áronským požehnáním (Numeri 6, 24-26):

Ať Hospodin ti žehná a chrání tě,
ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv,
ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.

Setkání zakončíme např. písní: **Naplňuj mne Duchem svým** (Koinonia 43, MH 156, <https://zpevnik.proscholy.cz/pisen/355/naplnuj-mne-duchem-svym>)